

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

24. juni 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 194/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 194/02	Sag C-238/12 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. april 2014 — FLSmidth & Co. A/S mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — markedet for industrisække af plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — Rettens fulde prøvelsesret — begrundelsespligt — moderselskabets ansvar for den overtrædelse, der er begået af datterselskabet — moderselskabets ansvar for betalingen af den bøde, der er pålagt datterselskabet — proportionalitet — tvister for Retten — rimelig sagsbehandlingstid).	2
2014/C 194/03	Sag C-390/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. april 2014 — sager anlagt af Robert Pfleger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH og Ing. Hans-Jörg Zehetner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (tidligere Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich) — Østrig) (Artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 15-17, 47 og 50 — erhvervsfrihed og ret til at arbejde, frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsret, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, ne bis in idem-princippet — artikel 51 — anvendelsesområde — gennemførelse af EU-retten — hasardspil — restriktiv lovgivning i en medlemsstat — administrative og strafferetlige sanktioner — tvingende almene hensyn — forholdsmæssighed).	3

2014/C 194/04	Sag C-475/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. april 2014 — UPC DTH Sàrl mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn) (Telekommunikationssektoren — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF — direktiv 2002/21/EF — grænseoverskridende udbud af en radio- og fjernsynsprogrampakke — adgangsstyring — nationale tilsynsmyndigheders kompetence — registrering — etableringspligt)	3
2014/C 194/05	Sag C-26/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 30. april 2014 — Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai mod OTP Jelzálogbank Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere — artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 1 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — undtagelse, der gælder for vilkår om aftalens hovedgenstand eller om overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, forudsat at de er affattet klart og forståeligt — aftaler om forbrugslån optaget i udenlandsk valuta — kontraktvilkår vedrørende vekselkursen — forskel mellem købskursen, som anvendes ved udbetalingen af lånet, og salgskursen, som anvendes ved tilbagebetalingen af lånet — den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et »urimeligt« kontraktvilkår — erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en deklaratorisk national bestemmelse — lovlig)	5
2014/C 194/06	Sag C-209/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. april 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union (Fælles ordning for afgift på finansielle transaktioner — bemyndigelse til forstærket samarbejde i henhold til artikel 329, stk. 1, TEUF — afgørelse 2013/52/EU — annullationssøgsmål under anbringende af tilsidesættelse af artikel 327 TEUF og 332 TEUF og af folkeretlig sædvaneret)	6
2014/C 194/07	Sag C-250/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 30. april 2014 — Birgit Wagener mod Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund — forordning (EØF) nr. 574/72 — artikel 107, stk. 1 og 6 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 90 — vandrende arbejdstagere — omregning af valutaer — hensyntagen til familieydelser oppebåret i Schweiz ved en medlemsstats beregning af børnetilskud — forskelsbetinget supplement — dato, der skal tages hensyn til ved omregningen til euro af familieydelser oppebåret i Schweiz).	7
2014/C 194/08	Sag C-267/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. april 2014 — Nutricia NV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Kombineret nomenklatur — toldpositioner — lægemidler som omhandlet i pos. 3004 — begreb — næringsmidler, som udelukkende er bestemt til under lægeligt tilsyn at indgives enteralt til personer, der er under lægelig behandling — drikkevarer som omhandlet i pos. 2202 — begreb — flydende næringsmidler, der er bestemt til at indgives enteralt og ikke til at drikke)	8
2014/C 194/09	Sag C-280/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. april 2014 — Barclays Bank SA mod Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — 13. betragtning — artikel 1, stk. 2 — forbrugeraftaler — låneaf tale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på fuldbyrdelse af pant i fast ejendom — nationale love og administrative bestemmelser — kontraktmæssig ligevægt)	8
2014/C 194/10	Sag C-365/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 30. april 2014 — Ordre des architectes mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/36/EF — artikel 21 og 49 — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — adgang til arkitekterhvervet — dispensation fra krav om en praktisk uddannelse).	9
2014/C 194/11	Sag C-34/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 24. januar 2014 — Puma SE mod Hauptzollamt Nürnberg	10
2014/C 194/12	Sag C-105/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Cuneo (Italien) den 5. marts 2014 — straffesag mod Ivo Taricco m.fl.	10
2014/C 194/13	Sag C-131/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 21. marts 2014 — Malvino Cervati og Società Malvi Sas di Cervati Malvino mod Agenzia delle Dogane og Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno	11

2014/C 194/14	Sag C-139/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 24. marts 2014 — Mineralquelle Zurzach AG mod Hauptzollamt Singen	12
2014/C 194/15	Sag C-147/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 28. marts 2014 — Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL mod AMJ Meatproducts NV og Halalsupply NV	12
2014/C 194/16	Sag C-152/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 1. april 2014 — AEEG mod Antonella Bertazzi m.fl.	13
2014/C 194/17	Sag C-153/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. april 2014 — Minister van Buitenlandse Zaken de andre parter K og A.	14
2014/C 194/18	Sag C-156/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. april 2014 — Tamoil Italia mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare.	15
2014/C 194/19	Sag C-158/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. april 2014 — A m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken	15
2014/C 194/20	Sag C-184/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 14. april 2014 — A mod B.	16
2014/C 194/21	Sag C-185/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 14. april 2014 — EasyPay AD og Finance Engineering AD mod Ministerski savet na Republika Bgaria og Natsionalen osiguriteln institut	17
2014/C 194/22	Sag C-196/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts Aachen (Tyskland) den 18. april 2014 — Horst Hoeck mod Den Helleniske Republik	17
Retten		
2014/C 194/23	Sag T-468/08: Rettens dom af 30. april 2014 — Tisza Erőmű mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte, som de ungarske myndigheder har tildelt visse elektricitetsproducenter — aftaler om køb af elektricitet indgået mellem en offentlig virksomhed og visse elektricitetsproducenter — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — selektiv karakter — statsmidler — tilregning til staten — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — ret til forsvar — retssikkerhed — berettigede forventninger — ligebehandling — proportionalitet — myndighedsmisbrug — artikel 10 i energichartertraktaten)	19
2014/C 194/24	Sag T-179/09: Rettens dom af 30. april 2014 — Dunamenti Erőmű mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte, som de ungarske myndigheder har tildelt visse elektricitetsproducenter — aftaler om køb af elektricitet indgået mellem en offentlig virksomhed og visse elektricitetsproducenter — beslutning, hvorved statsstøtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og pålægges tilbagesøgt — begrebet statsstøtte — fordel — ny støtte — driftsstøtte — berettiget forventning — retssikkerhed)	19
2014/C 194/25	Sag T-637/11: Rettens dom af 30. april 2014 — Euris Consult mod Parlamentet (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af oversættelsestjenester til maltesisk — regler om fremgangsmåden for indgivelse af bud — afvisning af en tilbudsgivers bud — manglende overholdelse af reglerne om indgivelse, der skal sikre fortroligheden af indholdet af buddene inden åbningen — uanvendelighedsindsigelse — proportionalitet — ligebehandling — ret til forsvar — begrundelsespligt — artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 98, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 — artikel 143 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002)	20
2014/C 194/26	Sag T-17/12: Rettens dom af 30. april 2014 — Hagenmeyer og Hahn mod Kommissionen (Forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — sundhedsanprisninger af fødevarer — afvisning af at tillade en anprisning om en reduceret risiko for sygdom — angivelse af en risikofaktor — lovligheden af proceduren vedrørende tilladelse af anprisninger om en reduceret risiko for sygdom — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse — umiddelbart og individuelt berørt — formaliteten — proportionalitet — begrundelsespligt)	21

2014/C 194/27	Sag T-170/12: Rettens dom af 30. april 2014 — Beyond Retro mod KHIM — S&K Garments (BEYOND VINTAGE) (»EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket BEYOND VINTAGE — det ældre EF-ordmærke BEYOND RETRO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009«)	21
2014/C 194/28	Sag T-327/12: Rettens dom af 8. maj 2014 — Simca Europe mod KHIM — PSA Peugeot Citroën (Simca) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Simca — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	22
2014/C 194/29	Sag T-575/12: Rettens dom af 8. maj 2014 — Pyrox mod KHIM — Köb Holzheizsysteme (PYROX) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket PYROX — de ældre nationale ordmærker PYROT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009).	23
2014/C 194/30	Sag T-38/13: Rettens kendelse af 8. maj 2014 — Pedro Group mod KHIM — Cortefiel (PEDRO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PEDRO — det ældre EF-figurmærke Pedro del Hierro — delvist afslag — relative registreringshindringer — reel brug af det ældre varemærke — det ældre varemærkes høje grad af særpræg — risiko for forveksling — artikel 8 stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	23
2014/C 194/31	Sag T-303/09: Rettens kendelse af 2. april 2014 — CIVR m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — rammeordning for foranstaltninger gennemført af brancheorganisationer inden for landbruget, der anerkendes i Frankrig, til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering ved frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der fastslår støtteordningens forenelighed med fællesmarkedet — tilbagekaldelse af beslutningen — uforløst at træffe afgørelse)	24
2014/C 194/32	Sag T-263/12: Rettens kendelse af 14. april 2014 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — princippet om retskraft — begrundelsespligt — forpligtelse til individuel meddelelse — retten til forsvar — retten til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — proportionalitet — rådets kompetence — magtfordrejning — retlig fejl — begrebet støtte til nuklear spredning — fejlfortolkning — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	25
2014/C 194/33	Sag T-680/13: Sag anlagt den 20. december 2013 — K. Chrysostomides & Co. m.fl. mod Rådet m.fl.	25
2014/C 194/34	Sag T-75/14: Sag anlagt den 23. januar 2014 — USFSPEI mod Parlamentet og Rådet	26
2014/C 194/35	Sag T-189/14: Sag anlagt den 24. marts 2014 — Deza mod ECHA	27
2014/C 194/36	Sag T-216/14: Sag anlagt den 4. april 2014 — Volkswagen mod KHIM (EXTRA)	28
2014/C 194/37	Sag T-218/14: Sag anlagt den 8. april 2014 — Mabrouk mod Rådet.	29
2014/C 194/38	Sag T-229/14: Sag anlagt den 11. april 2014 — Norma Lebensmittelfilialbetrieb mod KHIM — Yorma's (Yorma Eberl)	30
2014/C 194/39	Sag T-250/14: Sag anlagt den 22. april 2014 — EEB mod Kommissionen	30
2014/C 194/40	Sag T-254/14: Sag anlagt den 18. april 2014 — Warenhandelszentrum mod KHIM — Baumarkt Max Bahr (NEW MAX).	31
2014/C 194/41	Sag T-257/14: Sag anlagt den 24. april 2014 — Novomatic mod KHIM — Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)	32
2014/C 194/42	Sag T-264/14: Sag anlagt den 22. april 2014 — Hansen mod KHIM (WIN365)	33
2014/C 194/43	Sag T-267/14: Sag anlagt den 23. april 2014 — Zehnder Group International mod KHIM — Stiebel Eltron (comfotherm)	33

2014/C 194/44	Sag T-277/14: Sag anlagt den 30. april 2014 — Mabrouk mod Rådet.	34
2014/C 194/45	Sag T-290/14: Sag anlagt den 29. april 2014 — Portnov mod Rådet	34
2014/C 194/46	Sag T-311/14: Sag anlagt den 5. maj 2014 — Seca Benelux m.fl. mod Parlamentet.	35
2014/C 194/47	Sag T-312/14: Sag anlagt den 28. april 2014 — Federcoopescas m.fl. mod Kommissionen	36
2014/C 194/48	Sag T-276/08: Rettens kendelse af 9. april 2014 — Al-Aqsa mod Rådet	37
2014/C 194/49	Sag T-503/11: Rettens kendelse af 9. april 2014 — Al-Aqsa mod Rådet	37
2014/C 194/50	Sag T-139/12: Rettens kendelse af 7. maj 2014 — Adler Mode mod KHIM — Cluett, Peabody (Fairfield)	37
2014/C 194/51	Sag T-447/12: Rettens kendelse af 30. april 2014 — Visa Europe mod Kommissionen.	38
2014/C 194/52	Sag T-132/13: Rettens kendelse af 28. april 2014 — Deweerdt m.fl. mod Revisionsretten	38
2014/C 194/53	Sag T-175/13: Rettens kendelse af 28. april 2014 — Omega mod KHIM — Omega Engineering (Ω OMEGA).	38
2014/C 194/54	Sag T-644/13: Rettens kendelse af 11. april 2014 — Serco Belgium m.fl. mod Kommissionen	38
2014/C 194/55	Sag T-156/14: Rettens kendelse af 5. maj 2014 — Volkswagen mod KHIM (StartUp).	38

Retten for EU-Personalesager

2014/C 194/56	Sag F-140/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Alexandrou mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/231/12 — adgang til dokumenter — afslag på den genfremstillede begæring om adgang til de multiple choice-spørgsmål, der blev stillet i adgangsprøverne).	39
2014/C 194/57	Sag F-11/13: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Delcroix mod EEAS (Personalesag — tjenestemænd — EEAS — delegationschef i et tredjeland — overførsel til EEAS's hovedkvarter — førtidigt ophør som delegationschef).	39
2014/C 194/58	Sag F-17/13: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Cocco mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansat — ansættelse — indkaldelse af interessetilkendegivelse EPSO/CAST/02/2010).	40
2014/C 194/59	Sag F-34/13: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Alexandrou mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/231/12 — ikke adgang til at deltage i bedømmelsesprøverne — aktindsigt)	40
2014/C 194/60	Sag F-50/13: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. maj 2014 — A mod Kommissionen (Personalesag — social sikring — arbejdsulykke eller erhvervssygdom — vedtægtens artikel 73 — vedvarende, delvis invaliditet — erstatningskrav — åbenbart afvisningsgrundlag).	41

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 194/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 184 af 16.6.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 175 af 10.6.2014

EUT C 159 af 26.5.2014

EUT C 151 af 19.5.2014

EUT C 142 af 12.5.2014

EUT C 135 af 5.5.2014

EUT C 129 af 28.4.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. april 2014 — FLSmidth & Co. A/S mod Europa-Kommissionen

(Sag C-238/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — markedet for industrisække af plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — Rettens fulde prøvelsesret — begrundelsespligt — moderselskabets ansvar for den overtrædelse, der er begået af datterselskabet — moderselskabets ansvar for betalingen af den bøde, der er pålagt datterselskabet — proportionalitet — tvister for Retten — rimelig sagsbehandlingstid)

(2014/C 194/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: FLSmidth & Co. A/S, Valby (ved advokat M. Dittmer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 6. marts 2012 i sag T-65/06, FLSmidth mod Kommissionen, hvorved Retten delvist annullerede Kommissionens beslutning K(2005) 4634 af 30. november 2005 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.354 — industrisække), vedrørende en aftale om fastsættelse af priser og kvoter fordelt på geografiske zoner, fordeling af storkunders bestillinger, tilrettelæggelse af hemmelige udbudsprocedurer vedrørende nogle licitationsudbud, og oprettelsen af mekanismer til information vedrørende salgstal på markedet for plastindustrisække, og nedsatte den bøde, der var blevet pålagt sagsøgeren — tilregnelser af ulovlig adfærd

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) FLSmidth & Co. A/S betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 6.10.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. april 2014 — sager anlagt af Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH og Ing. Hans-Jörg Zehetner (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (tidligere Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich) — Østrig)

(Sag C-390/12) ⁽¹⁾

(Artikel 56 TEUF — fri udveksling af tjenesteydelser — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 15-17, 47 og 50 — erhvervsfrihed og ret til at arbejde, frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsret, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, ne bis in idem-princippet — artikel 51 — anvendelsesområde — gennemførelse af EU-retten — hasardspil — restriktiv lovgivning i en medlemsstat — administrative og strafferetlige sanktioner — tvingende almene hensyn — forholdsmæssighed)

(2014/C 194/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (tidligere Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich)

Parter i hovedsagen

Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH og Ing Hans-Jörg Zehetner

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — fortolkning af artikel 56 TEUF og artikel 15-17, 47 og 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — hasardspil — en medlemsstats lovgivning, der under trussel om straf forbyder drift af spillemaskiner (»kleines Glücksspiel«) uden koncession fra den kompetente myndighed — proportionalitetsprincippet

Konklusion

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den, der er omhandlet i hovedsagen, når denne lovgivning i virkeligheden ikke efterstræber målet om spillerbeskyttelse eller kriminalitetsbekæmpelse og ikke reelt opfylder formålet om at reducere spillemulighederne eller bekæmpe spilrelateret kriminalitet på en sammenhængende og systematisk måde.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 10.11.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. april 2014 — UPC DTH Sàrl mod Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn)

(Sag C-475/12) ⁽¹⁾

(Telekommunikationssektoren — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF — direktiv 2002/21/EF — grænseoverskridende udbud af en radio- og fjernsynsprogrampakke — adgangsstyring — nationale tilsynsmyndigheders kompetence — registrering — etableringspligt)

(2014/C 194/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UPC DTH Sàrl

Sagsøgt: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökség

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — fortolkning af artikel 56 TEUF og artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 337, s. 37) — et i en medlemsstat etableret selskab, der markedsfører satellitradio- og fjernsynsprogrampakker og leverer tjenesteydelser til kunder etableret i andre EU-medlemsstater — national lovgivning i tjenestemodtagernes medlemsstat, der kun tillader virksomheder etableret på dets område at yde disse tjenester — kompetencen hos de nationale tilsynsmyndigheder i tjenestemodtagernes medlemsstat

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at en tjeneste, der består i mod betaling at udbyde en adgangsstyret programpakke, som indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, er omfattet af begrebet »elektronisk kommunikationstjeneste« som omhandlet i nævnte bestemmelse.

Den omstændighed, at denne tjeneste omfatter et adgangsstyringssystem som omhandlet i artikel 2, litra ea) og f), i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, er uden betydning i denne forbindelse.

En operatør, der udbyder en tjeneste som den i hovedsagen omhandlede, skal anses for en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester som omhandlet i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140.

- 2) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør en tjeneste, der består i mod betaling at udbyde en adgangsstyret programpakke, som indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, en levering af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 56 TEUF.
- 3) Overvågningsprocedurer vedrørende elektroniske kommunikationstjenester som den i hovedsagen omhandlede skal behandles af myndighederne i den medlemsstat, hvor modtagerne af de nævnte tjenester er bosat.
- 4) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den:

— ikke er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger virksomheder, der på deres områder udbyder elektroniske kommunikationstjenester som den i hovedsagen omhandlede, en pligt til at registrere disse tjenester, forudsat at de overholder de krav, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140

— derimod er til hinder for, at virksomheder, der ønsker at udbyde elektroniske kommunikationstjenester som den i hovedsagen omhandlede i en anden medlemsstat end den medlemsstat, på hvis område de har hjemsted, forpligtes til dér at etablere en filial eller en juridisk enhed, som er selvstændig i forhold til den, der er beliggende i udsendelsesmedlemsstaten.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 30. april 2014 — Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai mod OTP Jelzálogbank Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-26/13) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere — artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 1 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — undtagelse, der gælder for vilkår om aftalens hovedgenstand eller om overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, forudsat at de er affattet klart og forståeligt — aftaler om forbrugslån optaget i udenlandsk valuta — kontraktvilkår vedrørende vekselkursen — forskel mellem købskursen, som anvendes ved udbetalingen af lånet, og salgskursen, som anvendes ved tilbagebetalingen af lånet — den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et »urimeligt« kontraktvilkår — erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en deklaratorisk national bestemmelse — lovlig)

(2014/C 194/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai

Sagsøgt: OTP Jelzálogbank Zrt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kúria — fortolkning af artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, p. 29) — vurdering af urimelige aftalevilkår — lån med pantessikkerhed optaget i udenlandsk valuta indgået mellem en privatperson og en bank, hvorefter lånet udstedes og skal tilbagebetales i indenlandsk valuta — gæld beregnet ved indgåelsen af kontrakten på grundlag af købsprisen for den udenlandske valuta — kontraktvilkår, hvorefter de månedlige ydelser fastsættes på grundlag af valutaens aktuelle salgpris og ikke på grundlag af købsprisen.

Konklusion

1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således:

- Udtrykket »aftalens hovedgenstand« omfatter ikke et vilkår, der er integreret i en aftale om optagelse af lån i udenlandsk valuta, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og som ikke har været genstand for individuel forhandling som den i hovedsagen omhandlede aftale, hvorefter denne valutas salgskurs anvendes til at beregne tilbagebetalingen af lånet, for så vidt det er fastslået — hvilket det tilkommer den nationale ret at gøre på baggrund af låneaftalens art, almindelige opbygning og bestemmelser samt den juridiske og faktuelle sammenhæng, hvori den indgår — at dette vilkår fastlægger en hovedydelse i denne aftale, og dermed er kendetegnende for aftalen.
- For så vidt et sådant vilkår indebærer en forpligtelse for forbrugeren til inden for rammerne af tilbagebetalingen af lånet at betale de beløb, der følger af forskellen mellem købs- og salgsprisen for den udenlandske valuta, kan det ikke anses for at udgøre en »betaling«, hvis overensstemmelse som modydelse for en af långiver leveret ydelse ikke kan gøres til genstand for en vurdering af, om vilkåret er urimeligt i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13.

2) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at hvad angår et kontraktvilkår som det i hovedsagen omhandlede skal kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt, forstås således, at det ikke alene indebærer, at det omhandlede vilkår i sig selv grammatisk set skal være affattet klart og forståeligt for forbrugeren, men også at aftale klart skal beskrive, hvordan den konverteringsmekanisme for den udenlandske valuta, som det omhandlede vilkår henviser til, konkret fungerer, såvel som forholdet mellem denne mekanisme og den, der er fastsat i andre vilkår for udbetalingen af lånet, således at denne forbruger på grundlag af klare og forståelige kriterier kan forudse, hvilke økonomiske følger aftalen kan få for ham.

- 3) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede hvor en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, ikke kan opretholdes efter et urimeligt vilkår er blevet ophævet, er denne bestemmelse ikke til hinder for en national bestemmelse, der tillader den nationale ret at afhjælpe den manglende gyldighed af dette vilkår ved at erstatte det med en deklaratorisk bestemmelse i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. april 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-209/13) ⁽¹⁾

(Fælles ordning for afgift på finansielle transaktioner — bemyndigelse til forstærket samarbejde i henhold til artikel 329, stk. 1, TEUF — afgørelse 2013/52/EU — annullationssøgsmål under anbringende af tilsidesættelse af artikel 327 TEUF og 332 TEUF og af folkeretlig sædvaneret)

(2014/C 194/06)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved E. Jenkinson og S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtigede, bistået af M. Hoskins og P. Baker, QC, og barrister V. Wakefield)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón og A. de Gregorio Merino, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Möller og K. Petersen, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved D. Colas og J.-S. Pilczer, som befuldmægtigede), Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget), Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão og A. Cunha, som befuldmægtigede), Europa-Parlamentet (ved A. Neergaard og R. van de Westelaken, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, B. Smulders og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullationssøgsmål — annullation af Rådets afgørelse 2013/52/EU om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner (EUT L 22, s. 11) — tilsidesættelse af artikel 327 TEUF og 332 TEUF

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 30. april 2014 — Birgit Wagener mod Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-250/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund — forordning (EØF) nr. 574/72 — artikel 107, stk. 1 og 6 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 90 — vandrende arbejdstagere — omregning af valutaer — hensyntagen til familieydelser oppebåret i Schweiz ved en medlemsstats beregning af børnetilskud — forskelsbetinget supplement — dato, der skal tages hensyn til ved omregningen til euro af familieydelser oppebåret i Schweiz)

(2014/C 194/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Birgit Wagener

Sagsøgt: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Baden-Württemberg — fortolkning af artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 107, stk. 1, 2, 4 og 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 74, s. 1), artikel 90 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284, s. 1), og afgørelse nr. H3 af 15. oktober 2009 om den dato, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af omregningskursen, som nævnt i artikel 90 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 (EUT 2010 C 106, s. 56) — en statsborger i en medlemsstat, der er bosiddende med sin familie i oprindelsesstaten, men som er arbejdstager i Det Schweiziske Edsforbund — kumulerede rettigheder til familieydelser — hensyntagen til familieydelser modtaget i Schweiz ved beregningen af ydelserne i bopælsmedlemsstaten (»Differenzkindergeld«) — anvendelig omregningskurs

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, skal valutaomregningen af familieydelser ske i overensstemmelse med artikel 107, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001.
- 2) Artikel 107, stk. 6, i forordning nr. 574/72, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1386/2001, skal fortolkes således, at valutaomregningen af familieydelser som de i hovedsagen omhandlede med henblik på beregningen af de supplerende forskelsbetingede familieydelser i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 1, litra a), skal ske til den officielle valutakurs på den dag, hvor den medlemsstat, på hvis område den pågældende arbejdstager udøver lønnet beskæftigelse, betaler disse ydelser.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. april 2014 — Nutricia NV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-267/13) ⁽¹⁾

(Kombineret nomenklatur — toldpositioner — lægemidler som omhandlet i pos. 3004 — begreb — næringsmidler, som udelukkende er bestemt til under lægeligt tilsyn at indgives enteralt til personer, der er under lægelig behandling — drikkevarer som omhandlet i pos. 2202 — begreb — flydende næringsmidler, der er bestemt til at indgives enteralt og ikke til at drikke)

(2014/C 194/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nutricia NV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — kombineret nomenklatur — toldpositioner — lægemidler som omhandlet i pos. 3004 — begreb — ernæringspræparater, som udelukkende er bestemt til under lægeligt tilsyn at indgives ved hjælp af en mavesonde til personer, der er under lægelig behandling for en sygdom — drikkevarer som omhandlet i position 2202 KN — begreb — flydende næringsmidler, der er bestemt til at indgives ved hjælp af en mavesonde og ikke til at drikke

Konklusion

Toldposition 3004 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006, skal fortolkes således, at begrebet »lægemidler« som omhandlet i denne position omfatter tilberedte næringsmidler, som udelukkende er bestemt til under lægeligt tilsyn at indgives enteralt (ved hjælp af en mavesonde) til personer, der er under lægelig behandling, når en sådan indgivelse i forbindelse med bekæmpelsen af den sygdom eller lidelse, som de lider af, har til formål at forebygge eller behandle disse personers underernæring.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. april 2014 — Barclays Bank SA mod Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca — Spanien)

(Sag C-280/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — 13. betragtning — artikel 1, stk. 2 — forbrugeraftaler — låneaf tale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på fuldbyrdelse af pant i fast ejendom — nationale love og administrative bestemmelser — kontraktmæssig ligevægt)

(2014/C 194/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Barclays Bank SA

Sagsøgte: Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca — fortolkning af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29.) — forbrugerbeskyttelse på området for realkreditlån — kontraktuel ligevægt — princippet om forbrugerbeskyttelse — national lov om civil retspleje gældende for proceduren for realisering af pant

Konklusion

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt skal fortolkes således, at love og administrative bestemmelser i en medlemsstat som de i hovedsagen omhandlede er udelukkede fra disses anvendelsesområde, når der ikke foreligger et kontraktvilkår, der ændrer rækkevidden eller anvendelsesområdet for disse love og administrative bestemmelser.

(¹) EUT C 226 af 3.8.2013

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 30. april 2014 — Ordre des architectes mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-365/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2005/36/EF — artikel 21 og 49 — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — adgang til arkitekt erhvervet — dispensation fra krav om en praktisk uddannelse)

(2014/C 194/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ordre des architectes

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 21, 46 og 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22) — adgang til og udøvelse af virksomhed som arkitekt — opførelse på medlemslisten i Ordre des architectes — nationale bestemmelser, hvorefter denne optagelse for indehavere af et eksamensbevis, der er udstedt i Belgien, betinges af fuldførelsen af en praktisk uddannelse af en varighed på to år — forbud mod at stille krav om en sådan praktisk uddannelse eller en tilsvarende erfaring for indehavere af et eksamensbevis som arkitekt, der er opnået i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 21 og 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 279/2009 af 6. april 2009, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at værtsmedlemsstaten kræver af indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation, der er opnået i hjemlandet, og som er omhandlet i punkt 5.7.1 i bilag V til direktivet eller i bilag VI hertil, at denne gennemfører en praktisk uddannelse eller godtgør at have erhvervsmæssig erfaring svarende hertil, for at få tilladelse til at udøve arkitekt erhvervet.

(¹) EUT C 274 af 21.9.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 24. januar 2014 — Puma SE mod Hauptzollamt Nürnberg

(Sag C-34/14)

(2014/C 194/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Puma SE

Sagsøgt: Hauptzollamt Nürnberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽²⁾ ⁽³⁾ i det hele gyldige, for så vidt som de ikke blev annulleret ved EU-Domstolens dom af 2. februar 2012 og dom af 15. november 2012 i sag C-249/10 P og i sag C-247/10 P?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, men de anførte forordninger ikke er ugyldige i det hele:
 - a) I forhold til hvilke eksportører og producenter i Folkerepublikken Kina og Vietnam, som sagsøgeren i perioden 2006-2011 købte varer hos, er Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ugyldige?
 - b) Udgør hel eller delvis annullation af de anførte forordninger hændelige omstændigheder eller force majeure i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i toldkodeksens artikel 236, stk. 2, andet afsnit?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 352, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Cuneo (Italien) den 5. marts 2014 — straffesag mod Ivo Taricco m.fl.

(Sag C-105/14)

(2014/C 194/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Cuneo

Tiltalte i straffesagen

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento,

Goranco Anakiev

Præjudicielle spørgsmål

- a) Udgør den ved lov nr. 251/2005 indførte ændring af artikel 160, sidste stykke, i codice penale — for så vidt angår den del, hvorefter forældelsesfristen i tilfælde af afbrydelse forlænges med blot en fjerdedel, og lovovertrædelserne således forældes på trods af, at straffesagen indledes rettidigt, hvilket bevirker, at de sigtede ikke straffes — en tilsidesættelse af bestemmelsen om konkurrencebeskyttelse i artikel 101 TEUF?
- b) Har den italienske stat gennem den ved lov nr. 251/2005 indførte ændring af artikel 160, sidste stykke, i codice penale — for så vidt angår den del, hvorefter forældelsesfristen i tilfælde af afbrydelse forlænges med blot en fjerdedel, og lovovertrædelser begået af skrupelløse økonomiske aktører således ikke medfører strafferetlige følger — indført en form for støtte, som er forbudt i henhold til artikel 107 TEUF?
- c) Har den italienske stat gennem den ved lov nr. 251/2005 indførte ændring af artikel 160, sidste stykke, i codice penale — for så vidt angår den del, hvorefter forældelsesfristen i tilfælde af afbrydelse forlænges med blot en fjerdedel, og de personer, der misbruger fællesskabsdirektivet, således forbliver ustraffede — uretmæssigt indført en yderligere undtagelse i forhold til de i artikel 158 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 ⁽¹⁾ tilladte?
- d) Udgør den ved lov nr. 251/2005 indførte ændring af artikel 160, sidste stykke, i codice penale — for så vidt angår den del, hvorefter forældelsesfristen i tilfælde af afbrydelse forlænges med blot en fjerdedel, og staten således giver afkald på at straffe handlinger, som fratager staten ressourcer, der også er nødvendige for at opfylde statens forpligtelser over for Den Europæiske Union — en tilsidesættelse af det i artikel 119 TEUF fastlagte princip om sunde offentlige finanser?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 21. marts 2014 — Malvino Cervati og Società Malvi Sas di Cervati Malvino mod Agenzia delle Dogane og Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

(Sag C-131/14)

(2014/C 194/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Malvino Cervati og Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Sagsøgte: Agenzia delle Dogane og Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Præjudicielt spørgsmål

Skal forordning nr. 1047/2001 ⁽¹⁾ og nr. 2988/95 ⁽²⁾ fortolkes således, at adfærden udvist af den erhvervsdrivende i Fællesskabet A (Malvi s.a.s.), som uden at råde over en importlicens — eller som har opbrugt sin egen kvote af kontingentet — erhverver bestemte partier af varer fra en anden erhvervsdrivende i Fællesskabet B (Tonini Roberto & C s.a.s.), der selv har erhvervet varerne fra en leverandør uden for Fællesskabet (Bananaservice srl), idet varerne er blevet overdraget ufortoldet til en anden erhvervsdrivende i Fællesskabet C (L'Olivio Maria), der opfylder kravene og således har opnået en licens inden for rammerne af kontingentet, og der uden overdragelse af vedkommendes licens har indført varerne i Fællesskabet og senere efter fortoldning — mod et passende vederlag, der er lavere end den specifikke toldsats for import uden for kontingentet — videresælger dem til den samme erhvervsdrivende B (Tonini Roberto & C s.a.s.), der til slut sælger dem til den erhvervsdrivende A (Malvi s.a.s.), er ulovlig og udgør både retsmisbrug og en retsstridig adfærd?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1047/2001 af 30.5.2001 om indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater og om fastsættelse af ordningen for forvaltning af toldkontingenter for hvidløg fra tredjelande (EFT L 145, s. 35).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 24. marts 2014 — Mineralquelle Zurzach AG mod Hauptzollamt Singen

(Sag C-139/14)

(2014/C 194/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mineralquelle Zurzach AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Singen

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal en ikke-alkoholholdig drikkevarer, der i overvejende grad består af vand, men indeholder 12 % frugtsaft, og som ud over sukker indeholder en vitaminblanding, der i væsentlig grad overstiger det vitaminindhold, som stammer fra naturlige frugtsafter i saftandelen, tarifieres i underposition 2202 10 00 i den kombinerede nomenklatur?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er der ved en sådan drikkevarer tale om frugtsaft fortyndet med vand, der henhører under Taric-kode 2202 90 10 11?

3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende:

Er et sådant produkt en vare, der henhører under Taric-kode 2202 90 10 19?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 28. marts 2014 — Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL mod AMJ Meatproducts NV og Halalsupply NV

(Sag C-147/14)

(2014/C 194/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL

Sagsøgt: AMJ Meatproducts NV og Halalsupply NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾ henset til artikel 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter ⁽²⁾ om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at medlemsstaternes kompetente retter ved bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem et EF-varemærke, hvori et arabisk ord er dominerende, og et tegn, i hvilket et andet men visuelt lignende arabisk ord er dominerende, kan eller endog skal undersøge og tage hensyn til forskellen i udtale og betydning [org. s. 35] af disse ord, selv om arabisk ikke er et officielt sprog i EU og medlemsstaterne

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2000, C 364, S. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 1. april 2014 —
AEEG mod Antonella Bertazzi m.fl.**

(Sag C-152/14)

(2014/C 194/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Sagsøgte: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi og Fortuna Peranio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den nationale bestemmelse (artikel 75, stk. 2, i lovdekret nr. 112/2008), hvorefter der slet ikke tages hensyn til den anciennitet, der opnås af ansatte i henhold til tidsbegrænsede kontrakter i tjenesten hos uafhængige myndigheder, når de berørte arbejdstagere undtagelsesvis fastansættes efter afholdelse af udvælgelsesprøver, der ikke helt kan sidestilles med den strengere almindelige offentlige udvælgelsesprøve på grundlag af eksaminer, som andre ansatte har aflagt, men som under alle omstændigheder er fastsat ved lov og således i overensstemmelse med den italienske forfatnings artikel 97, stk. 3, gør det muligt at vurdere, hvorvidt personerne er i stand til at udføre de tildelte arbejdsopgaver — for så vidt angår arbejdsopgaver, som er forblevet uændrede og fuldstændigt identiske for såvel personer med tidsbegrænset ansættelse som personer med tidsubegrænset ansættelse — principielt anses for at være forenelig med § 4, stk. 4, i direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾?
- 2) a) Såfremt den ovennævnte bestemmelse ikke er forenelig med de fællesskabsretlige principper, er det med hensyn til de omhandlede personer med tidsbegrænset ansættelse da muligt at fastlægge objektive forhold, der kan begrunde en fravigelse af princippet om den ligebehandling, som disse personer ellers skal sikres i forhold til personer med tidsubegrænset ansættelse, af »socialpolitiske hensyn«, som i den foreliggende sag består i kravet om at undgå, at ansatte, hvis tidsbegrænsede ansættelse er blevet omdannet til en fastansættelse, tilbydes ansættelse parallelt med andre, der allerede har opnået fastansættelse som følge af den generelle regel om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på adgang til offentlig beskæftigelse (reglen er fastlagt i den nævnte artikel 97, stk. 3, i den italienske forfatning og må kun fraviges, såfremt der foreligger en lovbestemt undtagelse, såsom den i den foreliggende sag, der udelukkende indebærer beståelse af en udvælgelsesprocedure), og kan disse forhold — i lyset af Domstolens bemærkninger i [præmis] 47 i kendelse af 7. marts 2013 — antages at foreligge for så vidt angår proportionaliteten, såfremt midlertidigt ansatte, hvis ansættelse er blevet omdannet til en fastansættelse, blot tildeles et personligt tillæg, der efterhånden absorberes af den almindelige lønudvikling, og som ikke kan gøres til genstand for en revurdering, men med afbrydelse af den almindelige udvikling i lønklasse og adgang til højere tjenestegrader?

- b) Hvis arbejdstagerne er anset for at være i stand til at udføre bestemte arbejdsopgaver, kan regelmæssige vurderinger af den korrekte udførelse af disse arbejdsopgaver med henblik på advancement til højere lønklasser og tjenestegrader, på grundlag af en almindelig udvælgelsesprøve med henblik på karriereudvikling, som afholdes senere hen, da omvendt udgøre et passende middel til at genoprette balancen mellem de ansatte med tidsbegrænset ansættelse, hvis ansættelse er blevet omdannet til en fastansættelse, og det personale, som er blevet ansat på baggrund af en almindelig udvælgelsesprøve, uden at der skal ses bort fra anciennitet og lønklasse for de førstnævnte (i øvrigt uden at dette bevirker nogen som helst form for betydelig fordel for sidstnævnte i det ovenfor beskrevne karriereudviklingssystem ved AEEG), hvilket i den konkrete situation indebærer, at der ikke foreligger objektive forhold, der kan begrunde en fravigelse af direktiv 1999/70/EF, som på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier kan anvendes på de pågældende ansættelsesvilkår under de foreliggende specifikke omstændigheder?
- 3) Må det — som det kan udledes af præmis 47 og 54 i kendelsen af 7. marts 2013 — under alle omstændigheder anerkendes, at den omstændighed, at der slet ikke tages hensyn til ancienniteten, er udtryk for uforholdsmæssighed og forskelsbehandling (hvilket indebærer, at der skal ses bort fra den nævnte nationale bestemmelse [...] på området) uden at give afkald på de opstillede krav om beskyttelse af positionerne for de personer, som har bestået den almindelige udvælgelsesprøve, idet myndigheden ved en omhyggelig vurdering fastlægger de nødvendige foranstaltninger (i form af »bonus« eller forrang for de personer, som har bestået den almindelige udvælgelsesprøve, i forbindelse med udvælgelse til adgang til højere tjenestegrader, eller andre midler, der ligger inden for rammerne af den skønsmargin, som de nationale myndigheder har til at tilrettelægge deres egne offentlige forvaltninger)?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. april 2014 —
Minister van Buitenlandse Zaken de andre parter K og A**

(Sag C-153/14)

(2014/C 194/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister van Buitenlandse Zaken

De andre parter: K og A

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a. Kan udtrykket »integrationsforanstaltninger« i artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, berigtiget i EUT 2012 L 71) fortolkes således, at i forbindelse med familiesammenføring kan en medlemsstats kompetente myndigheder kræve, at det familiemedlem, der søges sammenført, skal have kendskab til medlemsstatens officielle sprog på niveau A1 efter Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog samt kendskab på basisniveau til medlemsstatens samfund, før disse myndigheder giver familiemedlemmet tilladelse til indrejse og ophold?
- b. Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, også henset til proportionalitetsprøvelsen, som beskrevet i Europa-Kommissionens grønbog af 15. november 2011 (¹) om ret til familiesammenføring, at den nationale lovgivning, hvori de i spørgsmål 1.a. nævnte krav er opstillet, fastsætter, at bortset fra tilfælde, hvor familiemedlemmet har godtgjort, at det på grund af et fysisk eller psykisk handicap varigt vil være ude af stand til at gennemføre integrationstesten, er det kun, såfremt der foreligger en kombination af ganske særlige individuelle omstændigheder, der gør det berettiget at antage, at familiemedlemmet varigt vil være ude af stand til at opfylde integrationskravene, at ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold ikke må afslås?
- 2) Er formålet med direktiv 2003/86/EF, særligt dets artikel 7, stk. 2, på baggrund af den i førnævnte grønbog omhandlede proportionalitetsprøvelse til hinder for, at udgifterne til testen, hvorved det afgøres, om familiemedlemmet opfylder de nævnte integrationsforanstaltninger, andrager 350 EUR for hver gang, testen aflægges, og et engangsbeløb på 110 EUR for pakken til forberedelse af testen?

(¹) K(2011) 735 endelig.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. april 2014 —
Tamoil Italia mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare**

(Sag C-156/14)

(2014/C 194/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tamoil Italia SpA

Sagsøgt: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Præjudicielt spørgsmål

Er Den Europæiske Unions principper på miljøområdet i henhold til artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og direktiv 2004/35/EF ⁽¹⁾ af 21. april 2004 (artikel 1 og 8, stk. 3; 13. og 24. betragtning) — og navnlig princippet om, at forureneren betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden — til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 244, 245 og 253 i lovdekret nr. 152 af 3. april 2006, hvorefter den administrative myndighed — i tilfælde af konstateret forurening af et område, og såfremt det hverken kan fastslås, hvem der er ansvarlig for forureningen, eller opnås afhjælpende foranstaltninger fra den ansvarlige — ikke kan pålægge ejeren, som ikke er ansvarlig for forureningen, at gennemføre foranstaltninger til sikring i nødstilfælde og rensning, og hvorefter ejeren alene kan pålægges et økonomisk ansvar, der er begrænset til områdets værdi efter gennemførelsen af rensningsforanstaltningerne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21.4.2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143, s. 56).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandende) den 4. april 2014 —
A m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sag C-158/14)

(2014/C 194/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A, B, C og D

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Ville appellanterne i den foreliggende sag, også henset til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾, uden tvivl have søgsmålskompetence til i eget navn i henhold til artikel 263 TEUF at anlægge sag ved Retten med påstand om annullation af gennemførelsesforordning nr. 610/2010 ⁽²⁾, for så vidt som LTTE i henhold hertil er optaget på den i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 ⁽³⁾ nævnte liste?
- 2) a. Kan aktiviteter, som væbnede styrker udfører under væbnede konflikter som defineret i humanitær folkeret, også henset til ellefte betragtning til rammeafgørelse 2002/475/RIA ⁽⁴⁾, udgøre terrorhandlinger i denne rammeafgørelses forstand?

- b. Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende, kan aktiviteter, som væbnede styrker udfører under væbnede konflikter som defineret i humanitær folkeret, udgøre terrorhandlinger som omhandlet i fælles holdning 2001/931/FUSP og forordning nr. 2580/2001 ⁽⁵⁾?
- 3) Udgør de aktiviteter, der ligger til grund for gennemførelsesforordning nr. 610/2010, for så vidt som LTTE i henhold hertil er optaget på den i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 nævnte liste, aktiviteter, som væbnede styrker udfører under væbnede konflikter som defineret i humanitær folkeret?
- 4) Er gennemførelsesforordning nr. 610/2010, også henset til besvarelsen af spørgsmål 1, 2a, 2b og 3, ugyldig, for så vidt som LTTE i henhold hertil er optaget på den i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 nævnte liste?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, gælder denne ugyldighed da også for tidligere og senere afgørelser fra Rådet om revision af den i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 nævnte liste, for så vidt som LTTE i henhold hertil er blevet optaget på denne liste?

⁽¹⁾ EFT 2000 C 364, s. 1.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 610/2010 af 12.7.2010 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1285/2009 (EUT L 178, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70).

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13.6.2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164, s. 3).

⁽⁵⁾ Rådets fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344, s. 93).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 14. april 2014 — A mod B

(Sag C-184/14)

(2014/C 194/20)

Processprog: Italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: B

Præjudicielt spørgsmål

Kan en anmodning om børnebidrag fremsat i en separationssag, idet anmodningen er accessorisk i forhold til denne sag, på grundlag af et prioritetskriterium afgøres såvel af den ret, som har kompetence til at påkende separationssagen, som af den ret, hvor sagen vedrørende forældreansvaret verserer, eller skal anmodningen derimod nødvendigvis vurderes af den sidstnævnte ret, fordi de to separate kriterier i litra c) og litra d) i artikel 3 [i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt] er alternativer (dvs. udelukker hinanden)? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT L 7, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 14. april 2014 — EasyPay AD og Finance Engineering AD mod Ministerski savet na Republika Balaria og Natsionalen osiguriteln institut

(Sag C-185/14)

(2014/C 194/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: EasyPay AD og Finance Engineering AD

Sagsøgte: Ministerski savet na Republika Balaria og Natsionalen osiguriteln institut

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en posttjenesteydelse, såsom ydelsen med postanvisninger, hvormed pengebeløb overføres fra afsenderen, som i dette tilfælde er staten, til modtagerne — som er personer, der har krav på sociale ydelser — anses for ikke at være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 97/67/EF⁽¹⁾ som ændret ved direktiv 2002/39/EF⁽²⁾ og 2008/6/EF⁽³⁾, og dermed at være underlagt bestemmelserne i artikel 106 og 107 TEUF?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 106 og 107 TEUF da fortolkes således, at de ikke tillader en begrænsning af den frie konkurrence i forbindelse med udførelse af en posttjenesteydelse som den beskrevne, hvis denne begrundes med henvisning til tungtvejende hensyn i forbindelse med at sikre en forfatningssikret ret for borgerne og statens socialpolitik, og hvis tjenesteydelsen er af en art, som kan kvalificeres som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, forudsat, at den kompensation, som udbyderen af tjenesteydelsen modtager, ikke overstiger det beløb, som er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra a), i Kommissionens afgørelse K(2011) 9380 af 20. december 2011?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1998 L 15, s. 14).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10.6.2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EFT L 176, s. 21).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20.2.2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts Aachen (Tyskland) den 18. april 2014 — Horst Hoeck mod Den Hellske Republik

(Sag C-196/14)

(2014/C 194/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Aachen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Horst Hoeck

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ⁽¹⁾ fortolkes således, at disse forskrifter er til hinder for et søgsmål anlagt mod Den Hellske Republik som sagsøgt ved Landgericht Aachen, hvorved sagsøgeren over for sagsøgte gør krav på renter for 2011/2012 af obligationer (statsobligationer) udstedt af sagsøgte og erhvervet af sagsøgeren i juli 2011, som ultimo februar 2012 var genstand for sagsøgtes tilbud om ombytning, som også blev fremsat over for sagsøgeren, og som denne afslog, hvorefter sagsøgte ikke desto mindre ombyttede sagsøgerens beholdning af obligationer/statsobligationer med nye?
- 2) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager fortolkes således, at disse forskrifter er til hinder for et søgsmål anlagt mod Den Hellske Republik som sagsøgt ved Landgericht Aachen, hvorved sagsøgeren subsidiært over for sagsøgte gør krav på betaling af et beløb svarende til den nominelle værdi af de af denne udstedte og af sagsøgeren erhvervede obligationer/statsobligationer, inklusive renter, som ikke er blevet udbetalt, på grund af den under punkt 1 omtalte tvungne ombytning?
- 3) Skal hovedsagen, der verserer for Landgericht Aachen (12 O 177/13), henføres under det civil- eller handelsretlige område, således at artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager finder anvendelse?
- 4) Eller er der tale om et administrativt anliggende eller en sag om statens ansvar, som de under punkt 1, 2 og 3 nævnte forskrifter ikke finder anvendelse på?

⁽¹⁾ EUT L 324, s. 79.

RETTE

Rettens dom af 30. april 2014 — Tisza Erőmű mod Kommissionen

(Sag T-468/08) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte, som de ungarske myndigheder har tildelt visse elektricitetsproducenter — aftaler om køb af elektricitet indgået mellem en offentlig virksomhed og visse elektricitetsproducenter — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — selektiv karakter — statsmidler — tilregning til staten — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — ret til forsvar — retssikkerhed — berettigede forventninger — ligebehandling — proportionalitet — myndighedsmisbrug — artikel 10 i energichartertraktaten)

(2014/C 194/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tisza Erőmű kft, tidligere AES-Tisza Erőmű kft (Tiszaújváros, Ungarn) (først ved advokaterne T. Ottervanger og E. Henny, derefter ved advokat T. Ottervanger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, N. Khan og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om Ungarns statsstøtte C 41/05 i forbindelse med langfristede elkøbsaftaler (EUT 2009 L 225, s. 53).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Tisza Erőmű kft betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Rettens dom af 30. april 2014 — Dunamenti Erőmű mod Kommissionen

(Sag T-179/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtte, som de ungarske myndigheder har tildelt visse elektricitetsproducenter — aftaler om køb af elektricitet indgået mellem en offentlig virksomhed og visse elektricitetsproducenter — beslutning, hvorved statsstøtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og pålægges tilbagesøgt — begrebet statsstøtte — fordel — ny støtte — driftsstøtte — berettiget forventning — retssikkerhed)

(2014/C 194/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dunamenti Erőmű Zrt (Százhalombatta, Ungarn) (først ved J. Lever, QC, og solicitors A. Nourry, R. Griffith og S. Spence, derefter ved advokaterne J. Philippe og F.-H. Boret)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I det væsentlige en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/609/EF af 4. juni 2008 om Ungarns statsstøtte C 41/05 i forbindelse med langfristede elkøbsaftaler (EUT 2009 L 225, s. 53), og subsidiært en påstand om annullation af artikel 2 og 5 i denne beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Dunamenti Erőmű Zrt bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009.

Rettens dom af 30. april 2014 — Euris Consult mod Parlamentet

(Sag T-637/11) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af oversættelsestjenester til maltesisk — regler om fremgangsmåden for indgivelse af bud — afvisning af en tilbudsgivers bud — manglende overholdelse af reglerne om indgivelse, der skal sikre fortroligheden af indholdet af buddene inden åbningen — uanvendelighedsindsigelse — proportionalitet — ligebehandling — ret til forsvar — begrundelsespligt — artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 98, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 — artikel 143 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002)

(2014/C 194/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (ved advokat F. Moyse)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Darie og F. Poilvache, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og F. Dintilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 18. oktober 2011 om afvisning af det af sagsøgeren afgivne bud i forbindelse med proceduren for indgåelse af den interinstitutionelle offentlige tjenesteydelseskontrakt MT/2011/EU vedrørende levering af oversættelsestjenester til maltesisk.

Konklusion

- 1) Parlamentet frifindes.
- 2) Euris Consult Ltd betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 32 af 4.2.2012.

Rettens dom af 30. april 2014 — Hagenmeyer og Hahn mod Kommissionen(Sag T-17/12) ⁽¹⁾

(Forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — sundhedsanprisninger af fødevarer — afvisning af at tillade en anprisning om en reduceret risiko for sygdom — angivelse af en risikofaktor — lovligheden af proceduren vedrørende tilladelse af anprisninger om en reduceret risiko for sygdom — annulationssøgsmål — søgsmålsinteresse — umiddelbart og individuelt berørt — formaliteten — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2014/C 194/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Moritz Hagenmeyer (Hambourg, Tyskland) og Andreas Hahn (Hannover, Tyskland) (ved advokat: T. Teufer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin et S. Grünheid, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Rådet for den Europæiske Union (ved I. Šulce, Z. Kupčová og M. Simm, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 1170/2011 af 16. november 2011 om afvisning af visse sundhedsanprisninger af fødevarer, der henviser til en reduceret risiko for sygdom (EUT L 299, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Moritz Hagenmeyer og Andreas Hahn bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 89 af 24.3.2012.

Rettens dom af 30. april 2014 — Beyond Retro mod KHIM — S&K Garments (BEYOND VINTAGE)(Sag T-170/12) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket BEYOND VINTAGE — det ældre EF-ordmærke BEYOND RETRO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009«)

(2014/C 194/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Beyond Retro Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. Harrington, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: S&K Garments, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen truffet den 30. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 493/2011-4 og R 548/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Beyond Retro Ltd og S&K Garments, Inc.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 30. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 493/2011-4 og R 548/2011-4) annulleres, for så vidt som den vedrører de varer, der er omfattet af ordmærket BEYOND RETRO, i klasse 18 og 25 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Beyond Retro Ltd betaler en tredjedel af de af parterne afholdte omkostninger for Retten. Harmoniseringskontoret betaler to tredjedele af de nævnte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 30.6.2012.

Rettens dom af 8. maj 2014 — Simca Europe mod KHIM — PSA Peugeot Citroën (Simca)

(Sag T-327/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Simca — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 194/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Simca Europe Ltd (Birmingham, Det forenede Kongerige) (ved advokat N. Haberkamm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: GIE PSA Peugeot Citroën (Paris, Frankrig) (ved advokat P. Kotsch)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. april 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 645/2011-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem — GIE PSA Peugeot Citroën og Simca Europe Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Simca Europe Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Rettens dom af 8. maj 2014 — Pyrox mod KHIM — Köb Holzheizsysteme (PYROX)(Sag T-575/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket PYROX — de ældre nationale ordmærker PYROT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009)

(2014/C 194/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Pyrox GmbH (Oberhausen, Tyskland) (ved advokat T. Eigen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Marten og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Köb Holzheizsysteme GmbH (Wolfurt, Østrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. oktober 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 2187/2011-1 og R 2507/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Köb Holzheizsysteme GmbH og Pyrox GmbH.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Pyrox GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Rettens kendelse af 8. maj 2014 — Pedro Group mod KHIM — Cortefiel (PEDRO)(Sag T-38/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PEDRO — det ældre EF-figurmærke Pedro del Hierro — delvist afslag — relative registreringshindringer — reel brug af det ældre varemærke — det ældre varemærkes høje grad af særpræg — risiko for forveksling — artikel 8 stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009)

(2014/C 194/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pedro Group Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokat B. Brandreth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved M. Vuijst og J. Crespo Carillo, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Cortefiel, SA (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne: H. Mosback, P. López Ronda, G. Macias Bonilla og G. Marín Raigal, derefter ved P. López Ronda, G. Macias Bonilla og G. Marín Raigal)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. november 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 271/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Cortefiel, SA og Pedro Group Pte Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Pedro Group Pte Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Rettens kendelse af 2. april 2014 — CIVR m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-303/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — rammeordning for foranstaltninger gennemført af brancheorganisationer inden for landbruget, der anerkendes i Frankrig, til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering ved frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der fastslår støtteordningens forenelighed med fællesmarkedet — tilbagekaldelse af beslutningen — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 194/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Conseil interprofessionnel des vins du Roussillon à appellation d'origine contrôlée (CIVR) (Perpignan, Frankrig), Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine et à indication géographique (CNIV) (Paris, Frankrig) og Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Paris) (ved advokaterne H. Calvet, O. Billard og Y. Trifounovitch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, derefter B. Stromsky og S. Thomas, og endelig ved B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7846 endelig af 10. december 2008 vedrørende statsstøtte nr. 561/2008 om en rammeordning for foranstaltninger gennemført af brancheorganisationer inden for landbruget, der anerkendes i Frankrig, til fordel for de repræsenterede landbrug.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 14. april 2014 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet(Sag T-263/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — princippet om retskraft — begrundelsespligt — forpligtelse til individuel meddelelse — retten til forsvar — retten til en effektiv domstolsbeskyttelse — ejendomsret — proportionalitet — rådets kompetence — magtfordrejning — retlig fejl — begrebet støtte til nuklear spredning — fejlfortolkning — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2014/C 194/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (ved advokaterne F. Esclatine og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved É. Cujo og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart ugrundet.
- 2) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran bærer sine egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

Sag anlagt den 20. december 2013 — K. Chrysostomides & Co. m.fl. mod Rådet m.fl.

(Sag T-680/13)

(2014/C 194/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC (Nicosia, Cypern) og 50 andre sagsøgere (ved barrister P. Tridimas)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Union ved Europa-Kommissionen, Eurogruppen ved Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne de beløb, der fremgår af det skema, der er vedhæftet stævningen, og i tillæg hertil de renter, der påløber fra den 26. marts 2013 indtil Domstolen afsiger dom.

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

- Det fastslås, at Den Europæiske Union og/eller de sagsøgte institutioner har pådraget sig et ansvar uden for kontrakt.
- Det fastsættes, hvilken procedure der skal følges med henblik på at fastslå det tab, som sagsøgerne faktisk har lidt, og som kan godtgøres.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne (51 i alt) er indskydere og/eller aktionærer i Bank of Cyprus Public Company Ltd og/eller Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. De søger erstatning i henhold til artikel 268 TEUF, artikel 340, stk. 2 og 3, TEUF, der omhandler Unionens ansvar uden for kontraktforhold, for det tab, de har lidt som følge af de foranstaltninger, der blev truffet af de sagsøgte institutioner, om at pålægge Republikken Cypern et bail-in-skema.

Sagsøgerne finder, at de sagsøgte institutioner vedtog et bail-in-skema for Republikken Cypern, som direkte medførte tabet af deres indeståender og aktier. Efter sagsøgernes opfattelse blev de bail-in-foranstaltninger, som Republikken Cypern vedtog, indført alene for at gennemføre de foranstaltninger, som de sagsøgte havde vedtaget, og som blev godkendt af de sagsøgte institutioner.

Sagsøgerne finder, at bail-in-skemaet tilsidesætter ejendomsretten som beskyttet ved artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Sagsøgerne anfører endvidere, at bail-in-skemaet tilsidesætter proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 23. januar 2014 — USFSPEI mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-75/14)

(2014/C 194/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og D. de Abreu Caldas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf annulleres punkt 27, 32, 46, 64, b), 65, b) og 67, d) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013.
- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale USF et symbolsk beløb på én EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er lidt, samt sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at nr. 27, 32, 46, 64, litra b), 65, litra b), og 67, litra d) i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013⁽¹⁾ er ulovlige, idet de navnlig ændrer artikel 5 (oprettelse af ansættelsesgruppen, SC), artikel 6 (afskaffelse af garantien for ækvivalens mellem karriereforsøg), artikel 40, stk. 2 (begrænsning af tjenestefrihed af personlige årsager til 12 år), artikel 43, stk. 2 (tilkendegivelse af, om de nødvendige forudsætninger for at kunne varetage en stilling som administrator foreligger fra og med lønklasse AST 5 i stedet for AST), artikel 44, stk. 1 (nye betingelser for advancement til højere løntrin), artikel 51 (procedure for utilstrækkelig faglig indsats), artikel 52 (orlov i tjenestens interesse), artikel 77 (akkumulationssats for pensionen på 1,8 %) og artikel 9, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten (førtidspension uden nedsættelse af pensionen).

Til støtte for sin sag gør sagsøgeren gældende, at den overenskomst, som fagforeningerne og lovgiver nåede frem til omkring reformen i 2004, og navnlig omkring reformen af karriereforløbene, principperne om det lineære karriereforløb og om karriereækvivalens, er blevet tilsidesat.

Sagsøger gør ligeledes gældende, at artikel 27 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 21 i den Europæiske Socialpagt, princippet om erhvervede rettigheder, proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, er blevet tilsidesat.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22.10.2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT L 287, s. 15).

Sag anlagt den 24. marts 2014 — Deza mod ECHA

(Sag T-189/14)

(2014/C 194/35)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Dejl)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Kemikalieagents afdørelse af 24. januar 2014, vedrørende referencerne AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F og AFA-C-0000004151-87-08/F, annulleres, og
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 (¹), sammenholdt med artikel 118 i forordning (EF) nr. 1907/2006 (²), samt tilsidesættelse af retten til beskyttelse af legitime forretningsmæssige interesser og intellektuelle ejendomsrettigheder.

I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med artikel 118 i forordning nr. 1907/2006, med den begrundelse, at udbredelsen af de omtvistede oplysninger til tredjemand vil bringe beskyttelsen af sagsøgerens forretningsmæssige interesser og intellektuelle ejendomsrettigheder i fare, eftersom udbredelsen af de omtvistede oplysninger ikke er begrundet i en mere tungtvejende offentlig interesse og eftersom sagsøgte i sin afgørelse end ikke har anført, at en offentlig interesse gik forud for nødvendigheden af at beskytte sagsøgerens førnævnte rettigheder.

2. Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af Den Europæiske Unions forpligtelser ifølge TRIPs-aftalen (³) og et heraf følgende indgreb i retten til beskyttelse af fortrolige oplysninger.

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter Den Europæiske Unions internationale forpligtelser ifølge artikel 39, stk. 2, i TRIPs-aftalen, hvorefter medlemmerne sikrer, at fysiske og juridiske personer skal have mulighed for at forhindre, at oplysninger, der lovligt er under deres kontrol, uden deres samtykke og på en måde, der strider mod loyal erhvervspraksis, afsløres for eller erhverves eller udnyttes af andre, så længe de pågældende oplysninger a) er hemmelige i den forstand, at de ikke som en helhed eller i den nøjagtige sammensætning af deres komponenter er generelt kendte blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, der normalt beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger b) har en erhvervmæssig værdi som følge af deres fortrolige karakter c) af den person, der lovligt kontrollerer oplysningerne, har været underkastet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse under de foreliggende omstændigheder.

3. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af Den Europæiske Unions forpligtelser ifølge artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, tilsidesættelse af artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og et heraf følgende indgreb i sagsøgerens ejendomsret og ret til beskyttelse af ejendomsretten.

I denne forbindelse gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, artikel 1 i tillægsprotokollen til nævnte konvention og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den begrænser sagsøgerens ret til uforstyrret nydelse af sin ejendom.

4. Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.

Ifølge sagsøgerens opfattelse tilsidesætter den anfægtede afgørelse artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 med den begrundelse, at udbredelsen af de omtvistede oplysninger alvorligt skader Kommissionens og sagsøgtes beslutningsproces i forbindelse med den afgørelse, som disse skal træffe vedrørende ansøgningen om tilladelse til brug af det pågældende stof, eftersom udbredelsen af de omtvistede oplysninger ikke er begrundet i en mere tungtvejende offentlig interesse og eftersom sagsøgte i sin afgørelse end ikke har anført, at en offentlig interesse gik forud for nødvendigheden af at beskytte sagsøgerens førnævnte rettigheder.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31. maj 2001, s. 43).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EFT L 396, s. 1).
- ⁽³⁾ Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen) af 15. april 1994 (EFT L 336, s. 214).

Sag anlagt den 4. april 2014 — Volkswagen mod KHIM (EXTRA)

(Sag T-216/14)

(2014/C 194/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat U. Sander)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. februar 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1788/2013-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »EXTRA« for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 28, 35 og 37 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 769 155

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 8. april 2014 — Mabrouk mod Rådet**(Sag T-218/14)**

(2014/C 194/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Carthage, Tunesien) (ved advokaterne J. Farthouat, J. Mignard og N. Boulay og solicitor S. Crosby)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af Rådets afgørelse 2014/49/FUSP af 30. januar 2014 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 38) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 81/2014 af 30. januar 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 101/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 2), for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet disse restriktive foranstaltninger består i indefrysning af aktiver i EU.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte ved at vedtage de anfægtede retsakter har støttet en strafferetlig efterforskning i Tunesien og således i strafferetlig henseende har handlet som en retlig instans, og at det af sagsøgte anførte retsgrundlag, artikel 29 TEU og artikel 215, stk. 2, TEUF, ikke giver sagsøgte kompetence til at handle på denne måde.
2. Andet anbringende om, at de anfægtede retsakter blev vedtaget for at bistå de retlige myndigheder i Tunesien og ikke af de grunde, der er anført til støtte for det valgte retsgrundlag, og der følgelig er sket en krænkelse af retsgrundlaget.
3. Tredje anbringende om, at (a) der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn af, at der skulle være en forbindelse mellem sagsøgerens aktiver i EU og genstanden for den strafferetlige efterforskning i Tunesien, (b) der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn, når det hævdes, at de dispositive dele af de anfægtede retsakter kan begrunde bibeholdelsen af sagsøgerens navn på listen over personer, hvis aktiver skal indefrys, og (c) der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn af de faktiske omstændigheder, som sagsøgte angiver som begrundelse for de anfægtede retsakter.
4. Fjerde anbringende om, at der er sket en krænkelse af sagsøgerens forsvar og grundlæggende rettigheder, navnlig uskyldsformodningen, retten til at se de beviser, som sagsøgte har påberåbt sig over for sagsøgeren, retten til at blive hørt, retten til processuel ligestilling, retten til adgang til effektive retsmidler og ejendomsretten.
5. Femte anbringende om utilstrækkelig begrundelse.

Sag anlagt den 11. april 2014 — Norma Lebensmittelfilialbetrieb mod KHIM — Yorma's (Yorma Eberl)**(Sag T-229/14)**

(2014/C 194/38)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat A. Parr)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Yorma's AG (Deggendorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. februar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 532/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Yorma's AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Yorma Eberl« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 940 289

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det i forretningsmæssig sammenhæng brugte virksomhedsnavn og det nationale og EF-ordmærket NORMA for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 8, 9, 11, 16, 18, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 22. april 2014 — EEB mod Kommissionen**(Sag T-250/14)**

(2014/C 194/39)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor C. Stothers og advokaterne M. Van Kerckhove og C. Simphal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse af 13. februar 2014, der i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ anses for et afslag på at udlevere fuldstændige og uredigerede kopier af korrespondance med to medlemsstater vedrørende deres foreslåede nationale overgangsplaner, hvorefter visse fyringsanlæg fritages for nye emissionsgrænser mellem 2016 og 2020, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

1. Det første anbringende er, at sagsøgte ulovligt har henholdt sig til artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 i et tilfælde, hvor dette er udtrykkeligt udelukket i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾.
2. Det andet anbringende er, at sagsøgte ulovligt har undladt at fortolke undtagelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 indskrænkende, således som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 og artikel 4, stk. 4, i Århus-konventionen.
3. Det tredje anbringende er, at sagsøgte ulovligt har rådført sig med tredjemand i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001 i en sag, hvor det er indlysende, at dokumentet skulle have været udleveret, og ulovligt brugt denne rådføring til at forlænge sin svarfrist.
4. Det fjerde anbringende er, at sagsøgte ulovligt har undladt at overveje, hvilke dele af et dokument, der er omfattet af en undtagelse, og at udlevere den resterende del af dokumentet i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
5. Det femte anbringende er, at sagsøgte ved at forsinke aktindsigten ulovligt har undladt at give offentligheden mulighed for på et tidligt tidspunkt og reelt at deltage i udarbejdelsen, ændringen eller revisionen af de nationale overgangsplaner på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig er åbne, således som krævet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1367/2006.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

Sag anlagt den 18. april 2014 — Warenhandelszentrum mod KHIM — Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)

(Sag T-254/14)

(2014/C 194/40)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Warenhandelszentrum Ltd. (Neu-Ulm, Tyskland) (ved advokat F. Hirschel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. januar 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2035/2012-1) annulleres og sagsøgerens varemærke registreres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Warenhandelszentrum Ltd.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærke, der indeholder ordbestanddelene »NEW MAX« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 37 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 106 474

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »MAX« for tjenesteydelser i klasse 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse blev ophævet og der blev givet afslag på varemærkeansøgningen i dens helhed

Søgsmålsgrunde: Der er ingen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 24. april 2014 — Novomatic mod KHIM — Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Sag T-257/14)

(2014/C 194/41)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Østrig) (ved advokat W. Mosing)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 18. februar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 329/2012-4) annulleres med den følge, at Harmoniseringskontoret fuldt ud må forkaste indsigelsen, idet varerne ikke er af samme art, og/eller tegnene ikke ligner hinanden, og der dermed ikke foreligger en risiko for forveksling, hvorved EF-varemærkeansøgning nr. 9 456 278 må antages til registrering som ansøgt.
- Harmoniseringskontoret og indsigeren tilpligtes i tilfælde af, at denne intervenserer skriftligt, at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med klagesagen ved Harmoniseringskontoret og den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Novomatic AG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »BLACK JACK TM« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 28 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 456 278

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ord- og figurmærket »BLACK TRACK« for varer i klasse 18, 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophævet, og varemærkeansøgningen delvist afslået

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. april 2014 — Hansen mod KHIM (WIN365)

(Sag T-264/14)

(2014/C 194/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Robert Hansen (München, Tyskland) (ved advokat M. Pütz-Poulalion)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. februar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 908/2013-4), ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket WIN365 for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36 38 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 513 851

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. april 2014 — Zehnder Group International mod KHIM — Stiebel Eltron (comfotherm)

(Sag T-267/14)

(2014/C 194/43)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Zehnder Group International AG (Gränichen, Schweiz) (ved advokat J. Krenzel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen, der blev truffet den 21. februar 2014 af Fjerde Appelkammer i sag R 1318/2013-4, annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagen omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »comforthem« for varer i klasse 9 og 11 — EF-varemærke nr. 8 859 472

Indehaver af EF-varemærket: Zehnder Group International AG

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG

Begrundelse for begæringen om ugyldighedserklæringen: Ordmærket »KOMFOTHERM« for varer i klasse 11

Annulationsafdelingens afgørelse: Begæringen om, at varemærket erklæres ugyldigt, taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Den anfægtede afgørelse holder ikke for en efterprøvelse med hensyn til konstateringen af ligheden mellem varerne.

Sag anlagt den 30. april 2014 — Mabrouk mod Rådet

(Sag T-277/14)

(2014/C 194/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Carthage, Tunesien) (ved advokaterne J. Farthouat, J. Mignard, N. Boulay, og solicitor S. Crosby)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Rådet har tilsidesat artikel 265 TEUF ved at undlade at handle på sagsøgerens anmodning af 17. januar 2014, hvis modtagelse Rådet bekræftede, om at fremlægge det bevismateriale, som Rådet støtter sig på for at indefryse sagsøgerens aktiver i Den Europæiske Union, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

Sagsøgeren gør gældende, at Rådet er retligt forpligtet til at fremlægge det bevismateriale for sagsøgeren, som Rådet støtter sig på for at indefryse sagsøgerens aktiver, og at Rådet blev formelt anmodet om at fremlægge dette bevismateriale og således er blevet opfordret til at handle. Rådet har hverken fremlagt bevismaterialet eller afvist at fremlægge det og har dermed tilsidesat artikel 265 TEUF.

Sag anlagt den 29. april 2014 — Portnov mod Rådet

(Sag T-290/14)

(2014/C 194/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Andriy Portnov (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Cessieux)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det af Andriy Portnov anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Annulatio af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Annullation af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til adgang til effektive retsmidler, der er sikret af de grundlæggende principper i europæisk ret, som er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
2. Det andet anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse af de anfægtede retsakter.
3. Det tredje anbringende vedrører manglende overholdelse af kriteriet om sanktioner, som er defineret i artikel 1, i afgørelse nr. 2014/119/FUSP og i fjerde betragtning til forordning (EU) nr. 208/2014.
4. Det fjerde anbringende vedrører det forhold, at der foreligger en faktisk fejl, da Andriy Portnov, på tidspunktet for de anfægtede retsakters vedtagelse, ikke var under strafferetlig efterforskning i Ukraine med hensyn til de handlinger, som Rådet lægger ham til last.
5. Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af den grundlæggende ret til respekt for ejendomsretten, et grundlæggende princip i fællesskabsretten, der er beskyttet i medfør af artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Sag anlagt den 5. maj 2014 — Seca Benelux m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-311/14)

(2014/C 194/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Seca Benelux SPRL (Bruxelles, Belgien), Groupe Seca SA (Valenciennes, Frankrig) og Seca Ingénierie SAS (Valenciennes) (ved advokat E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Parlamentets afgørelse af 21. februar 2014 om at afslå det bud, som sagsøgeren afgav for at få tildelt kontrakten for bistand til teknisk drift af Europa-Parlamentets bygninger i Strasbourg (udbud nr. INLO.AO-2013-003-STR-UGIMS-03), og om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, annulleres.
- Inden sagen afgøres endeligt, forpligtes Parlamentet at fremlægge følgende dokumenter:
 - En liste over de væsentligste tilsvarende tjenesteydelser, der er blevet udøvet af den anden tilbudsgiver i løbet af de seneste tre år, med anførelse af deres værdi, deres tidspunkt og modtager, uanset om denne er offentlig eller privat.
 - Det eller de dokument(er), der beviser studie- og erhvervsdiplomer for det personale, som denne anden tilbudsgiver har foreslået til gennemførelse af kontrakten, og som indeholder oplysningerne påkrævet på side 11-27 i de tekniske specifikationer og i den obligatoriske besøgsrapport og svarene afgivet på spørgsmålene til tilbudsgiverne.

- Det eller de dokument(er), der beviser, at Parlament havde kontrolleret, om alle de studie- og erhvervsdiplomer for det personale, som den anden tilbudsgiver foreslog, og som Parlamentet havde modtaget, var i overensstemmelse med kontraktdokumenterne, navnlig side 11-27 i de tekniske specifikationer og den obligatoriske rapport over besøg af stederne, og svarene på spørgsmålene til tilbudsgiverne.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om manglende efterprøvelse af udvælgelseskriterierne i strid med artikel 110, stk. 1, i forordning nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og artikel 148 i den delegerede forordning nr. 1268/2012 ⁽²⁾, kontraktdokumenterne og princippet om god forvaltningsskik.
2. Det andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn hvad angår tilbudsgivernes tekniske evner i strid med artikel 110, stk. 1, i forordning nr. 966/2012, artikel 146, stk. 2 og artikel 148 i den delegerede forordning nr. 1268/2012 og reglerne fastsat i kontraktdokumenterne samt med princippet om godforvaltningsskik og princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

Sag anlagt den 28. april 2014 — Federcoopesca m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-312/14)

(2014/C 194/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopesca) (Rom, Italien), Associazione Lega Pesca (Rom) og AGCI AGR IT AL (Rom) (ved advokaterne L. Caroli og S. Ventura)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annulteration af Kommissionens afgørelse af 6. december 2013, vedrørende gennemførelsen af en handlingsplan med henblik på at afhjælpe mangler i den italienske fiskerikontrol (handlingsplan — K(2013) 8635 endelig) for så vidt angår særligt punkt 13, 15, 16 og 17 i handlingsplanen vedlagt som bilag til afgørelsen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, som anfægtes inden for rammerne af dette søgsmål, tilsigter at afhjælpe visse mangler, som er konstateret i de italienske myndigheders gennemførelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende manglende eller utilstrækkelig begrundelse

- Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede retsakt er vedtaget for at afhjælpe visse uregelmæssigheder, som er konstateret i gennemførelsen af visse bestemmelser i den fælles fiskeripolitik. Retsakten indeholder imidlertid ingen angivelser vedrørende disse uregelmæssigheder, hvorfor det ikke er muligt at forstå den logiske proces, der har fulgt til retsaktens vedtagelse. Denne ugyldighedsbegrundelse er så meget desto mere alvorlig i det de pågældende foranstaltninger tilsigter at afvige tidligere EU-retsakter.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af traktaternes bestemmelser om deres anvendelse
- Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter traktaterne og artikel 102, stk. 4, i forordning nr. 1224/2009, og at den ligeledes skal annulleres på grund af manglende kompetence. Afgørelsen tilsigter ikke at styrke kontrolordningen men pålægger nye forpligtelser, som ikke er fastsat i de primære retsakter, og som er i direkte strid med disse retsakter.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, rimelighedsprincippet og proportionalitetsprincippet
- Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at afgørelsen tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet for så vidt som den fastlægger forpligtelser, som er nye og mere bebyrdende for de italienske fiskere. Disse foranstaltninger er endvidere åbenlyst uden rimelig forbindelse med det formål, der forfølges, og de er i sig selv urimelige og uforholdsmæssige, idet det er umuligt at udlede den forbindelse, som findes mellem de forpligtelser, der er pålagt fiskerne, og gennemførelsen af formålet med afgørelsen.
4. Fjerde anbringende vedrørende ulovligheden af ordningen med alvorlige overtrædelser og særligt artikel 92 i forordning nr. 1224/2009 og tilsidesættelse af princippet om sanktioners progressivitet og proportionalitet
- Sagsøgerne har i denne henseende anført, at i modsætning til forordning nr. 1224/2009, som fastlægger en progressiv sanktionsordning, indeholder den anfægtede afgørelse en automatisk ophævelse af fiskeritilladelsen i tilfælde af alvorlig overtrædelse, og permanent tilbagekaldelse i tilfælde af gentagelser. Afgørelsen erstatter herved retsregler med en ny ordning, som er langt strengere med automatiske og uigenkaldelige sanktioner. Den bødeordning, der gennemføres med handlingsplanen ses i øvrigt åbenlyst at tilsidesætte principperne om sanktioners progressivitet, deres proportionalitet i forhold til overtrædelsens grovhed og den personlige karakter af sanktionerne, idet bøden pålægges indehaveren af tilladelsen, uafhængigt af hvem der har begået overtrædelsen.

Rettens kendelse af 9. april 2014 — Al-Aqsa mod Rådet

(Sag T-276/08) ⁽¹⁾

(2014/C 194/48)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 13.9.2008.

Rettens kendelse af 9. april 2014 — Al-Aqsa mod Rådet

(Sag T-503/11) ⁽¹⁾

(2014/C 194/49)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Rettens kendelse af 7. maj 2014 — Adler Mode mod KHIM — Cluett, Peabody (Fairfield)

(Sag T-139/12) ⁽¹⁾

(2014/C 194/50)

Processprog: engelsk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens kendelse af 30. april 2014 — Visa Europe mod Kommissionen**(Sag T-447/12)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/51)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

Rettens kendelse af 28. april 2014 — Deweerdt m.fl. mod Revisionsretten**(Sag T-132/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/52)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Rettens kendelse af 28. april 2014 — Omega mod KHIM — Omega Engineering (Ω OMEGA)**(Sag T-175/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/53)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

Rettens kendelse af 11. april 2014 — Serco Belgium m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-644/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/54)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens kendelse af 5. maj 2014 — Volkswagen mod KHIM (StartUp)**(Sag T-156/14)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/55)

Processprog: tysk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Alexandrou mod Kommissionen

(Sag F-140/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/231/12 — adgang til dokumenter — afslag på den genfremsatte begæring om adgang til de multiple choice-spørgsmål, der blev stillet i adgangsprøverne)

(2014/C 194/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christodoulos Alexandrou (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat R. Duta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afslaget på den genfremsatte begæring, som sagsøgeren indgav til Kommissionen, om adgang til nogle spørgsmål, som sagsøgeren blev stillet i forbindelse med stopprøve-proceduren ved den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/230-231/12.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes
- 2) Christodoulos Alexandrou bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013, s. 76.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Delcroix mod EEAS

(Sag F-11/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — EEAS — delegationschef i et tredjeland — overførsel til EEAS's hovedkvarter — førtidigt ophør som delegationschef)

(2014/C 194/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nicola Delcroix (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal og S. Orlandi, derefter ved advokaterne D. Abreu Caldas, J.-N. Louis og S. Orlandi)

Sagsøgt: EU-Udenrigstjenesten (EEAS) (først ved R. Metsola og S. Marquardt, som befuldmægtigede, derefter ved S. Marquardt, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at overføre sagsøgeren til en stilling i EEAS's hovedkvarter og om at bringe hans tjeneste ved EU-delegationen i Djibouti til ophør.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, som meddelt ved skrivelse af 8. marts 2012, om at overføre Nicola Delcroix til EU-Udenrigstjenestens hovedkontor og således før tid bringe hans tjeneste som delegationschef ved Den Europæiske Unions delegation i Republikken Djibouti til ophør, annulleres.
- 2) EU-Udenrigstjenesten bærer sine egne omkostninger og betaler de af Nicola Delcroix afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013, s. 29.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Cocco mod Kommissionen**(Sag F-17/13) ⁽¹⁾****(Personalesag — kontraktansat — ansættelse — indkaldelse af interessetilkendegivelse EPSO/CAST/02/2010)****(2014/C 194/58)**

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patricia Cocco (Hunting, Frankrig) (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på den ansøgning om ansættelse af sagsøgeren, som blev fremlagt af OIL

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 25. april 2012 om afslag på at ansætte Patricia Cocco som kontraktansat i ansættelsesgruppe III annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Patricia Coccas omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013, s. 30.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. maj 2014 — Alexandrou mod Kommissionen**(Sag F-34/13) ⁽¹⁾****(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/231/12 — ikke adgang til at deltage i bedømmelsesprøverne — aktindsigt)****(2014/C 194/59)**

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christodoulos Alexandrou (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat R. Duta)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/231/12 truffne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til nævnte udvælgelsesprøves bedømmelsesprøver.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Christodoulos Alexandrou bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013, s. 58.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 8. maj 2014 — A mod Kommissionen

(Sag F-50/13) ⁽¹⁾

(Personalesag — social sikring — arbejdsulykke eller erhvervssygdom — vedtægtens artikel 73 —
vedvarende, delvis invaliditet — erstatningskrav — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 194/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: A (ved advokaterne B. Cambier og A. Paternostre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Joris, som befuldmægtiget, bistået af advokat C. Mélotte)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse vedrørende den ansøgning om supplerende erstatning, som sagsøgeren har indgivet i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, med henblik på at opnå fuld erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af hans erhvervssygdom og de adskillige mangler, som behandlingen af hans ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 73 er behæftet med

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013, s. 63.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA